

تئیه‌های امروز

آیت‌الله آملی لاریجانی: «تفارت بر رهبری»
نادر ست، غیر قانونی و بی پایه است

درس قانون به هاشمی

یک بام و دو هوای وزارت ارشاد دولت روحانی
درباره رئیس دولت اصلاحات و فساد بزرگ گازی

کرسنت را فاش کنیم؟

رقابت شرکت‌های هواپیمایی برای افزایش قیمت
آزادسازی
بلیت هواپیما
غیرقانونی است

بر اثر شلیک موشک توشکای مقاومت به
پایگاه ائتلاف سعودی در باب‌المنندب رخ داد
هلاکت ۱۵۲ نظامی
متجاوز به یمن

یادداشت میهمان

شهر در تحریم پاستور

روح‌الله جوبلی*

در حال حاضر روزانه ۳ تا ۴ میلیون سفر درون‌شهری با استفاده از خطوط مترو و ۴ تا ۵ میلیون سفر از طریق ناوگان اتوبوسرانی شهر تهران انجام می‌شود. این آمار بخوبی گویای نیازها و انتظارات شهروندان در حوزه حمل‌ونقل شهری است.

ازدحام جمعیت در ساعات‌های مشخصی از روز در ایستگاه‌های مترو و اتوبوس‌های کلان‌سازه‌های شهروندان را به همراه دارد و آنها مجبور به تحمل فشار ناشی از فشردگی جمعیت در قطارهای مترو و اتوبوس‌های شهری هستند. این در حالی است که شبکه متروی تهران که با منابع مالی شهرداری توسعه یافته است یکی از پیشرفته‌ترین، زیباترین و جوان‌ترین شبکه‌های قطار شهری در مقایسه با کشورهای توسعه یافته است و اگر مساعدت‌های مالی و بودجه‌های دولتی به این شبکه تزریق شود، مشکل و معضل ازدحام جمعیت (که خود، مشکلات ثانویه همچون درگیری‌های لفظی و خدشه‌دار شدن حقوق و کرامت شهروندی را به همراه دارد) از میان برداشته خواهد شد.

انتظار مدیریت شهری تهران و شهروندان از دولتمردان این بوده و هست که به تعهدات مالی خود که مصوب مجلس شورای اسلامی است عمل کنند و بخشی از مشقت‌های فراوان و سنگین ناشی از تحریم‌های غرب را از دوش شهر و شهروندان بردارند اما در دولت‌های نهم و دهم گویا مصوبات مجلس برای تامین منابع مالی متروی تهران چیزی بیش از «کافزپاره» نبود! چراکه آن دولت‌ها در طول ۸ سال هرگز به تعهدات خود برای اجرایی شدن دغدغه‌های نمایندگان دلسوز مردم پایبند نبودند؛ از جمله بارزترین تخلفات دولت دهم می‌توان به پرداخت نشدن بودجه مصوب ۲ میلیارد دلاری برای توسعه مترو اشاره کرد که مطابق قانون بودجه باید در سال ۱۳۸۹ به شهرداری تهران پرداخت می‌شد اما نه تنها محقق نشد بلکه مدیران دولت وقت، مدیریت شهری تهران را به خاطر تلاش و تحمل رنج برای تامین هزینه‌های مترو متهم به «فروش زمین و هوا» کردند!

شهرداری تهران در شرایط تحریم‌های ظالمانه غرب، حتی بار کم‌کاری و بی‌توجهی دولت را نیز به دوش کشید و با توسل به مدیریت جهادی و اقتصاد مقاومتی تمام توان خود را برای تامین مالی مترو از طریق منابع نقدی و غیرنقدی به کار گرفت و هر آنچه ظرفیت و توانایی بالقوه را که درون مجموعه شهرداری وجود داشت مطابق قوانین شهری و ملی برای ساخت و توسعه شبکه مترو به کار گرفت. امروز نیز هرچند زرمزهای رفع تحریم‌های غرب علیه ایران به گوش می‌رسد اما شهر تهران همچنان در تحریم «پاستور» قرار دارد و گویا قانون نانوشته‌ای برای «تعمیر تحریم‌های دولتی علیه حمل‌ونقل شهری تهران» وجود دارد که حتی با تغییر دولت‌ها نیز امید می‌تدیر برای اصلاح آن نیست!

سال ۱۳۹۴ رو به پایان است اما مطابق آخرین آمار، دولت یازدهم با پرداخت ۴۷ میلیارد تومان فقط به ۲۰ درصد تعهدات امسال خود در زمینه بودجه متروی تهران عمل کرده است؛ حال اگر این آورده دولت را با هزینه‌کرد ۲۳۰ میلیارد تومانی شهرداری تهران در مسیر توسعه مترو مقایسه کنیم به این نتیجه می‌رسیم که کمبود دولت فقط ۰/۲ درصد هزینه‌کرد مدیریت شهری است؛ این در حالی است که دولت و شهرداری هر یک موظف به تامین ۵۰ درصد بودجه مترو هستند.

امید شهروندان تهرانی این بود که با روی کار آمدن دولتی که شعار تدبیر، امید و پایبندی به قانون می‌دهد و مدعی انتصاب افراد حقوق‌دان و قانون‌شناس در بدنه دولت است، روز به روز شاهد برداشته شدن باری از دوش خسته شهر باشند و متروی شهر آنها چابک‌تر و سریع‌تر به مسیر توسعه خود ادامه دهد اما آنچه حوزه حمل‌ونقل شهری تهران از دولت یازدهم تحویل گرفته فقط «لیخنده» بوده است و از دولت قبل نیز جز «تلخند» و نیش و کنایه، نصیب این شهر نشده؛ آنچه تغییر کرده، حرکت لب‌ها است و آنهاپی که ریش و قیچی دستشان است همچنان ابرو بالا می‌اندازند و به نیاز اصلی شهر (که تسهیل در ۴ میلیون سفر شهری با مترو است) پاسخ «نه» می‌دهند.

آری! تحریم دشمنان را می‌توان به نوعی توجیه کرد اما از تحریم دوستان به کجا باید گلایه برد؟!*

*مشاور رئیس سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران

روز گذشته آلودگی هوای پایتخت به ۷ برابر حد استاندارد رسید
اما حتی کمیته اضطرار آلودگی هوا هم تشکیل جلسه نداد

وضعیت قرمز بی‌خیالی!

دیشب باران آمد؛ امید مردم فقط به آسمان است

صفحه ۴

کمک ۵۰۰ متری دولت به مترو!

مهدی جابری

و ترافیک شهر تهران «انتظار مدیریت شهری از دولت اختصاص حداقل ۲ هزار و ۴۳۰ میلیارد تومان اعتبار برای توسعه متروی تهران در سال ۹۴ بود که متأسفانه تنها ۱۰ درصد از آن در قانون بودجه ۹۴ آمد. شهرداری تهران در سال گذشته بیش از یک‌هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان به توسعه مترو اختصاص داد. این در حالی است که دولت در سال ۹۳ حدود ۱۰۹ میلیارد تومان به متروی تهران پرداخت کرد».

■ مقام دولتی: اولویت مترو دستنویسی است!
جست‌وجو برای یافتن اظهارنظر مقامات دولتی درباره مترو و اهمیت آن تقریباً بی‌فایده است. آنچه در فضای مجازی و رسانه‌ها در این باره وجود دارد مربوط به مصاحبه مهدی یدی‌همدانی، دبیر شورایی ترافیک وزارت کشور است که در مصاحبه با جام‌جم گفته است: «من هم خیلی وقت‌ها در ایستگاه میانی سوار مترو شده‌ام و مانند بقیه شهروندان تا مقصد سرا پا ایستاده‌ام و فشار جمعیت را هم تحمل کرده‌ام اما واقعیت این است که درباره مترو کمبودهایی وجود دارد که شاید ضرورت برطرف کردن آنها از احداث خطوط و افزایش قطارها هم مهم‌تر باشد... موضوع مهمی که همیشه باعث تعجب من می‌شود مقایسه یکسری از امکانات ضروری و ابتدایی در ایستگاه‌های مترو در مقایسه با متروی بسیاری از شهرهای دنیاست. نبود سرویس بهداشتی یکی از مهم‌ترین و در عین حال پیش پا افتاده‌ترین ضروریات مترو است که نبود آن بویژه برای سالمندان و کودکان مشکل‌ساز است».

آری! نبود سرویس بهداشتی می‌تواند به عنوان یک مشکل و معضل در متروی تهران مطرح باشد اما آیا فشار جمعیت، زیر سوال رفتن حقوق و کرامت شهروندان در قطارهای شلوغ و کم‌توجهی مدیران دولتی به پرداخت بودجه‌های مترو نمی‌تواند به عنوان معضل و مشکل مطرح شود؟!*

ادبیات دولتمردان داشت اما چند سالی است که کمتر مقام دولتی درباره مترو، بودجه‌ها و اعتبارات آن و حتی اهمیت این شبکه حمل و نقل شهری صحبت می‌کند و فقط مدیران شهری پایتخت به طور یکسویه در حال مصاحبه و اظهارنظر و نیز درخواست از دولت برای توجه بیشتر به مشکلات مترو هستند. جالب است مقامات دولتی حتی به اظهارات و انتقادات مدیران شهری تهران درباره عمل نکردن دولت به تعهدات مالی برای توسعه مترو واکنش نشان نمی‌دهند و سکوت را بر هر اظهارنظر و موضع‌گیری ترجیح می‌دهند. مطابق اعلام سیدجعفر تشکری‌هاشمی، معاون شهردار تهران، دولت به جای پرداخت بودجه برای ساخت ۱۵۰۰ متر مترو فقط به اندازه ۵۰۰ متر پول داده است: «این اعداد و ارقام نشان‌دهنده این است که هنوز تصمیم‌گیران، مترو و اولویت و اهمیت آن را باور ندارند. عدم پرداخت مطالبات حمل و نقلی تهران، محصلی جز قربانی شدن شهروندان و معضلات عمومی و میلیون‌ها مسافری که روزانه از آن استفاده می‌کنند ندارد. مترو را با بودجه قطره‌چکانی نمی‌توان ساخت».

■ یک کیلومتر از ۱۸ کیلومتر
ساخت و تجهیز هر کیلومتر مترو بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان هزینه لازم دارد. در سال ۱۳۹۳ شاهد احداث ۱۸ کیلومتر مترو در تهران بودیم اما دولت فقط هزینه یک کیلومتر را پرداخت کرد و مابقی هزینه‌ها از جیب شهرداری پایتخت و شهروندان تهرانی پرداخت شد.

بنا به اعلام مسعود رنجبریان، مدیرکل برنامه‌ریزی و توسعه شهری معاونت حمل و نقل

حقوق شهروندان توسط یکدیگر. مدیران دولتی هر از گاهی در مناسبت‌های مختلف مانند روز هوای پاک وارد مترو می‌شوند و در میان محافظت‌های اصولی که حق طبیعی آنهاست مسافتی کوتاه را با قطار شهری و البته در واگن‌های خلوت (!) طی می‌کنند اما اگر این مدیران در هر یک از روزهای هفته بویژه در ساعات‌های ابتدایی و پایانی روز به طور سزوده وارد مترو شوند، جمعیتی انبوه را مشاهده خواهند کرد که با ۲ دست در حال فشار دادن یکدیگر برای جا شدن در قطار هستند! دقیقاً صحنه‌ای شبیه هل دادن خودرو توسط چند نفر در خیابان! اما اینجا انسان‌هایی که دستشان از بودجه و امکانات مناسب مترو کوتاه است، فقط می‌توانند یکدیگر را هل بدهند تا شاید درهای واگن‌ها با زحمت زیاد بسته شود و قطار حرکت کند. در این لحظات حتی می‌توان شاهد صحنه‌هایی تاسف‌آور بوده؛ مثلاً برخی سالمندان که توان کافی برای سوار شدن به مترو در ازدحام جمعیت ندارند از ماموران مترو درخواست می‌کنند آنها را با فشار و زور به سمت داخل قطار هدایت کنند!

■ کمک دولت به اندازه ۵۰۰ متر!
کاهش مشکلات و رنج شهروندان در قطارها و درد در نواحی دست، پا، کمر و گردن که بر اثر فشار جمعیت ایجاد می‌شود. از انتظارهای طولانی در ایستگاه برای یافتن یک قطار کم‌جمعیت گرفته تا تلاش‌های ناموفق برای باز کردن مسیر از میان جمعیت و پیاده شدن از قطار در ایستگاه مورد نظر، از لگدمال شدن کفش‌ها و پاها در انبوه جمعیت گرفته تا زیر پا گذاشته شدن سهوی یا عمدی

مترو و حمل و نقل عمومی جایگاه خاصی در

گزارش امروز

دولت یازدهم به اندازه ۵۰۰ متر برای مترو و میلیون‌ها شهروندی که روزانه از آن استفاده می‌کنند ارزش قائل است؛ یعنی چیزی کمتر از فاصله ایستگاه فردوسی تا دروازه دولت یا ایستگاه سعدی تا دروازه دولت، دولت یازدهم در سال ۹۳ نیز فقط ۱۰۹ میلیارد تومان به متروی تهران پرداخت کرد؛ یعنی فقط به اندازه یک کیلومتر از ۱۸ کیلومتر متروی ساخته شده در سال گذشته.

به گزارش «وطن امروز»، قطارها و ایستگاه‌های شلوغ مترو نه تنها جایی برای ایستادن ندارند بلکه نفس کشیدن در آنها برای شهروندان تهرانی کار سختی است. ازدحام بیش از حد جمعیت در مترو موجب شده است کرامت سالمندان و حقوق شهروندان آنچنان که شایسته است رعایت نشود. بسیاری از شهروندان در طول روز به خاطر فشار جمعیت و نبود فضای کافی برای درست ایستادن دچار درگیری لفظی و گاه فیزیکی می‌شوند و همین عصبانیت و بدخلقی راز مترو به محیط کار و تحصیل و خانه منتقل می‌کنند.

نوشتن و توصیف رنج و سختی‌هایی که شهروندان در متروی تهران متحمل می‌شوند در چندسطر و چندصفحه امکان‌پذیر نیست و هر یک از میلیون‌ها شهروندی که در طول روز مشکلات و معضلات مترو را از نزدیک لمس می‌کنند حرف‌های زیادی در این باره دارند؛ از هوای نامطبوع برخی قطارها به دلیل ازدحام جمعیت گرفته تا تحمل درد در نواحی دست، پا، کمر و گردن که بر اثر فشار جمعیت ایجاد می‌شود. از انتظارهای طولانی در ایستگاه برای یافتن یک قطار کم‌جمعیت گرفته تا تلاش‌های ناموفق برای باز کردن مسیر از میان جمعیت و پیاده شدن از قطار در ایستگاه مورد نظر، از لگدمال شدن کفش‌ها و پاها در انبوه جمعیت گرفته تا زیر پا گذاشته شدن سهوی یا عمدی

نگاه

ابتکار و ناتوانی طبیعی در شغل اصلی!

علی بخشایش

این روزها همه جا حرف از «سند مقابله با تغییرات اقلیمی» است که ۱۹۵ کشور از جمله ایران آن را پذیرفته‌اند. روزهای متمادی صحبت از اجلاس‌های بود که در پاریس در حال برگزاری بود، از ایران نیز معصومه ابتکار، رئیس سازمان محیط زیست در آن شرکت کرد و یک عکس از وی و اوپاما در یک قاب نیز منتشر شد اما در ایران این سند بازتاب چندانی نداشت. نه فقط این سند، که موضوعات زیست‌محیطی در ایران آنقدر که باید مورد توجه قرار نمی‌گیرند. نمی‌گیرند چون ظاهراً ریاست سازمان محیط زیست کشورمان خودش هم اعتنای چندانی نسبت به این موضوعات ندارد.

معصومه ابتکار پیش از آنکه به مسائل زیست‌محیطی و توابع آن توجه داشته باشد به دنبال مسائل سیاسی است. بخش زیادی از سخنرانی‌های او به مسائل سیاسی اختصاص دارد؛ ظاهراً این مقام دولت یازدهم خیلی تمایل داشته سمتی سیاسی به‌دست آورد اما به آن نرسیده؛ لذا از همان کرسی موجود برای اهداف سیاسی بهره‌جویی می‌کند.

یکی از سیاسی‌ترین سخنرانی‌های ابتکار اخیراً در یزد صورت پذیرفت. به برخی جملات ایشان توجه کنید: «دولت تمام تلاش خودش را می‌کند تا کسی در زندان، حصر و محدودیت نباشد! اما می‌دانیم برخی مسائل از اختیار رئیس‌جمهور خارج است»؛ «روز در شرایطی به استقبال روز دانشجو می‌رویم که دانشگاه همچنان منتظر روزهایی است که نوبدبخش حیات نو و هوای تازه‌ای برای جنبش‌های مستقل دانشجویی باشد»؛ «تدبیر می‌خواهیم تا آنان که دانشگاه را با بی‌شور و شعور می‌خواهند، نتوانند سرمایه‌های مملکت را با دخالت‌های منفعت‌طلبانه بر باد دهند تا آنان که رویای فتح مجلس دهم را با بهای حذف تفکرات اصلاح‌طلب و نواندیش در سر می‌پروراند، نتوانند حضور چشمگیر مردم در انتخابات را خدشه‌دار کنند؛ تا آنان که با لیباس ارزش‌مداری درصدد احیای اقتدار گرایسی و فرصت‌طلبی در فضای دانشگاهند، نتوانند فضای بسته مدنظرشان را با برخوردهای سلیقه‌ای، سلبی و قه‌ری با فعالان دانشجویی به ثمر بنشانند».

گوینده این سخنان، رئیس سازمان محیط‌زیست کشور است.

ادامه در صفحه ۵

www.vatanemrooz.ir

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۲۳۱

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲

۰۹۲۰۳۰۳۳۹۳۰

دریافت پیام‌های شما در شبکه‌های اجتماعی